

bet af sommeren, så jeg synes ikke, mit spørgsmål er forespørgselsdebatten uvedkommende.

Kl. 14.25

Men hvad med den uro, der har været? Giver den ikke grund til at ændre de grundlæggende regler? Selvfølgelig skal det ikke diskvalificere folk, at de er medlemmer af et parti, men giver det, at de er opstillet som kandidater, ikke grund til at ændre reglerne, så det kan forhindres, at de pågældende bliver medlemmer af Danmarks Radios bestyrelse?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Som jeg også sagde til hr. Aage Frandsen, mener jeg, at det i hvert fald giver anledning til nogle overvejelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt. Men udgangspunktet må stadig være, at vi begrænser det, der skal være diskvalificerende for medlemskab af bestyrelsen, så meget som muligt.

Lige netop med hensyn til den grænseflade, der hedder kandidater og kandidater til hvad, er jeg lidt tvivlende. Jeg har delvis sympati for tankegangen, men jeg kan ikke helt gennemskue konsekvenserne af den, og derfor er jeg endnu ikke færdig med at vende spørgsmålet og har ikke afgjort, hvor jeg skal lægge mit lod. Men jeg er meget lydhør og åben for diskussion af spørgsmålet, og når jeg er færdig med mine egne overvejelser, vil jeg tage det op og diskutere det i Venstres gruppe, og så må vi træffe afgørelsen her. Men man er altid velkommen til at prøve med gode argumenter, det er meget bedre og meget mere konstruktivt end at snakke om Søren Espersen og Karsten Madsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste ordfører er fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at hr. Jens Rohde bliver irriteret over spørgsmålene om det tidligere bestyrelsesmedlem i DR for Venstre, altså Karsten Madsen, for jeg tror sådan set, at man også langt ind i regeringspartierne rækker er tvivlende over for den måde, man hidtil har udpeget bestyrelsesmedlemmerne på, og mener, at det, der er pågået de senere år, har været mere til ulempe end til fordel for DR.

Når vi spørger om det, er det, fordi det, der optager os i denne forespørgselsdebat og i det hele taget i diskussionen omkring Danmarks Radio, er, at hvis man skal blive ved med at have

public service-medier i Danmark – og det synes vi – er de nødt til at have den nødvendige uafhængighed. Vi kan ikke have stærke public service-medier, hvis de ikke er uafhængige, og det gælder sådan set, hvad enten der er tale om økonomiske eller politiske interesser.

Jeg tror, de fleste ordførere her i Folketinget har det sådan, at når de forbereder sig til en væsentlig forespørgselsdebat, har de det med at sige til sig selv, at det er en af de vigtigste debatter, vi nogen sinde har haft. Jeg gjorde sådan set det samme forud for dagens debat, for vi synes alle sammen, at debatten om Danmarks Radio er en af de allerallerlervigtigste.

Danmarks Radio er, som hr. Aage Frandsen allerede har sagt, uden sammenligning den vigtigste kulturinstitution, vi har i Danmark. Det er her, vi som mennesker oplyses, provokeres og underholdes, det er DR, vi samles om, og det er faktisk derfor, vi har rejst debatten i dag. Vi spørger, hvordan regeringen vil sikre Danmarks Radio den nødvendige uafhængighed, fordi uafhængigheden er truet, og fordi de seneste måneder har budt på megen tumult omkring DR.

Vi har behov for et stærkt Danmarks Radio, både som mennesker og som samfund. Vi har behov for en alsidig og mangfoldig nyhedsformidling, som har de nødvendige ressourcer til at foretage den research, som ingen af de kommercielle fjernsynskanaler leverer. Vi har behov for et stærkt Danmarks Radio til at levere den baggrund, den dybde og de informationer, der kræves, hvis folk skal kunne forstå, fortolke og bruge den viden, de hver eneste dag bombarderes med, og vi har behov for et DR, som er kulturbærende, hvad enten det gælder film, musik, drama, det gode og nødvendige børne- og ungdoms-tv eller alle mulige andre ting.

I Socialdemokratiet føler vi os helt overbevist om, at vi i mange år fremover – ja, måske altid – vil have behov for stærke offentlige public service-medier, alene af den årsag, at ingen andre medier i dag kan levere den kvalitet og den bredde, som DR og TV 2 tilsammen leverer. Stærke public service-medier kræver imidlertid en meget velovervejede lovgivning, og den lovgivning mener vi desværre ikke eksisterer i dag.

Kl. 14.30

Efteråret har været en svær periode for Danmarks Radio: En generaldirektør er blevet fyret, dele af bestyrelsen har politiseret og blandet sig i ikke alene enkelte programmer, men også enkelte journalisters arbejde i en sådan grad, at uafhængigheden er truet, og sidst, men ikke